

Estimats nens i nenes de segon:

Ja portem alguns dies sense veure'ns. Ara ens toca tant a vosaltres com a tots i totes estar a casa i poder compartir amb la vostra família totes aquelles coses que moltes vegades no podem fer o no podem dir-nos. No cal fer moltes coses, sinó estar tranquils i poder parlar, jugar, somriure, emocionar-se i com no, estimar-se molt.

Encara recordo aquell dijous quan a la tarda comentàvem el que estava passant i que havíem de marxar de l'escola. Vosaltres ja sabíeu moltes coses sobre aquest virus, però la sorpresa de marxar cap a casa va ser inesperada i a la vegada molt necessària per a tothom. Ho vaig entendre de seguida i amb molta decisió vam sortir tots i totes de l'aula.

Penseu que ara podeu anar fent els deures molt tranquil·lament i practicant aquelles cosetes que més ens costen amb l'ajut de la vostra família.

Ja queda molt poquet i, en un no res, estarem de nou a l'escola, ja veureu !!! El temps passa molt, molt ràpid...

I com em va dir un/a company/a vostre/a abans de marxar: "Hasta pronto, Mayte". Això mateix us dic a tots/es vosaltres, fins molt aviat.

Us envio molts petonets i us proposo que assageu noves formes de saludar-nos a la porta de la classe, abans d'entrar. Podem inventar-nos una cançó, un poema, un ball, fer un dibuix, escriure coses que penseu o fer dedicatòries pels vostres estimats/es companys/es, i totes les paraules dolces o boniques que vulgueu. Tot el que porteu ho anirem fent a la tornada, un nen/a cada dia.

Endavant, sou els millors!!!

Us recordeu de la nostra cançó: "Els nens de segon, són els millors..."

Una abraçada ben forta pels meus nens i nenes de segon.

P.D.: Us estimo molt, això ja ho sabeu!

Mayte

